מתיקות
נשמת התורה
שנה ג'

מאמר חסידות בדרך תורת מרן רבינו הקדוש בעל הסולם זי"ע

פרשת מצורע – שבת הגדול ה'תשע"ט

בענין אדם ובהמה תושיע ה', שזהו שורש להמשכת כל המוחין

ב' סוגי אורות מופיעים בעולמות העליונים אור החכמה ואור החסדים

'שבת הגדול', 'גדול' רומז תמיד על התכללות אור החכמה והתענוג באור החסדים והדביקות. והענין כי הקטנות בכל מדריגה רומזת על זה שאין הכלים יכולים להשיג האור וזה מטעם שאין השוואת הצורה לאור שענין השוואת הצורה הוא הרצון להשפיע משא"כ הגדלות היא שע"י השוואת הצורה ע"י השוואת הצורה נמשך להכלי אור החסדים שהוא סוד "לבושי מוחין" של אור חוזר וע"י זה נשפע אור העצמות של התענוג וביאור הדברים, כי ישנם בכללות העולמות ב' מיני אורות שמושפעים לפי תכונת הכלים. שאם הכלי רצונו לקבל הרי שמושפע לו אור החכמה שהוא אור של תענוג וחיים. ואם הכלי רצונו להשפיע, מושפע לו אור החסדים שענינו הרצון לדביקות ולא לקבל לעצמו כלל. וכיון שאסור לקבל בלבד,כיוון שזו דרכה של הסטרא אחרא שרק מקבלת בלא להשפיע ועי"ז נפרדת מחי החיים, ע"כ אי אפשר לקבל את אור החכמה בלבדו, אלא רק עם "לבוש" של אור החסדים, שענינו הוא 'הכוונה' בקבלת אור החכמה, שאנו מקבלים אותו רק כדי לעשות נחת רוח לבורא.

שבת שלפני פסח כולל כל המועדים כולם

ובכל שבת שלפני יום טוב, כבר מאיר האור של היו"ט, כי שבת כולל כל השבוע, וע"כ שבת שקודם הפסח כבר כלול בה כל האור של פסח. וכיון שפסח הוא ראש המועדים כולם, ורואים זאת לגבי כמה ענינים, הן על פי נגלות התורה, כגון לענין נדר שלא תאחר לשלמו, שאם אדם נדב נדרים ונדבות לביהמ"ק אסור שיעברו ג' רגלים בלי שישלם נדרו, ומחשיבים זאת מפסח. והן על פי נסתר, שכל האורות הרוחניים מתחילין עם ענין יציאת מצרים שהיה בפסח. נמצא לפי זה ששבת שקודם פסח נכללין בתוכה האורות של על המועדים כולם מצד מה שכוללת את פסח ופסח כולל כל המועדים כנ"ל. וע"כ נקראת 'שבת הגדול', כי אכן שבת גדולה הכוללת כל המועדים. ועוד כיון שהשפעת כל האורות תמיד באים חכמה וחסדים יחדיו כנ"ל, שעל זה מורה ענין 'הגדולה' כדלעיל, וכמבואר בתלמוד עשר הספירות שספירת החסד, בשעה שמקבלת אור התענוג, נקראת גדולה, כמו שמצינו במגילה אצל מרדכי הצדיק 'ומרדכי יצא מלפני המלך וגו'' ועטרת זהב גדולה' שענין הגדולה הוא גילוי אור החכמה עם לבוש החסדים.

חודש ניסן מאיר אור החסד שעל ידו מתגלה אור החכמה

ושורש ענין מלבוש החסדים, שענינו הכוונה של קבלת האור בעל מנת להשפיע, הנה הוא מתחיל בחודש ניסן, שאז יצאו ישראל ממצרים. ש'מצרים' רומז על הרצון לקבל שבנפש הוא הצד שחושב רק על עצמו, ועתה כשיצאו ממצרים אל העבודה הרוממה בקניית הטבע האלוקי של הרצון להשפיע, ממילא נשפעו עליהם בחודש הזה אורות ותענוגים נעלים אורות החכמה. ויש גם רמז מצד טבע העולם שבחודש הזה מתעטף הטבע במלבוש של דשאים וכן האילנות מלבלבים שכל זה רומז על לבוש החסדים שבתוכו מושפע אור החכמה שעל פי זה אפשר גם לפרש הפסוק 'לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפו בר יתרועעו אף ישירו' שפסוק זה הוא סוד מלבוש החסדים כי סוד צאן הוא חסד כמבואר בזוה"ק פ' תרומה שזהו 'לבשו כרים הצאן' וכן 'ועמקים יעטפו בר' שעמקים רומז על עומק הכלי

יש לי מושג

חשבון אנושי-פוליטיקה

...הנני להציע לבית ישראל שיאמרו לצרותינו די, ויעשו חשבון, חשבון אנושי על כל פנים, מכל אלו הרפתקאות ששינו ושילשו עלינו, וגם פה בארצינו, שאנו רוצים להתחיל הפוליטיקה שלנו מחדש, שאין לנו שום תקוה להאחז על הקרקע בתור אומה, כל עוד שלא נקבל את תורתינו הקדושה בלי שום הקלות, זולת בתנאי האחרון של העבודה לשמה, ולא לשם עצמו בשיור אגואיסטי...

ואם לא תבינו אותי, צא ולמד את הפרק הזה בין חברי האומה היום, אשר בעת שהתחלנו לבנות, כבר הספיק הזמן לגלות בנו את העזות ותקיפת הדעת, ומה שהאחד בונה השני סותר. והבלתי דתיים עומדים על דעתם במסירות נפש שלא יותרו על חלקם, עד שהרבה דתיים הודיע דעתם בפרהסיא שהמה מוחלים על הצהרת בלפור ועל כל, מפני שרואים בזה סימן כליה על הדת. ומלבד ההתנגדות הדתי לא נמצא עוד בין האומות מלחמה של ימין ושמאל חילונית כמו בינינו, אשר שניהם אינם ילדים תמימים ויודעים אשר בהתנגחות הללו יאבד כל מצבינו הפוליטי, עם כל זה אין צד האחד מותר על שני כחוט השערה...

(כתבי הסולם)

שאינו יכול לקבל את אור החכמה והעצמות מחמת שינוי הצורה אבל עתה ע"י ש'יעטפו בר' שענינו מלבוש החסדים יכול להתגלות אור החכמה הנמשך ע"י שירה, שזהו סוף הפסוק 'יתרועעו אף ישירו' וכן יו"ט פסח מאוחד עם עניין השירה כמו שכתוב בפסוק 'השיר הזה יהיה לכם כליל התקדש חג ובזה אנו מבינים איך מצד אחד החודש הזה רומז כולו על ענין החסד, כמו שידוע שחג הפסח רומז על החסד, וסוכות על הגבורה, ושבועות על התפארת. ומצד שני בחודש זה, ובפרט בליל הסדר, נמשכים מוחין עליונים מאד, מוחין של אבא ואמא עילאין. ובהנ"ל מובן כי רק ע"י החסד, שענינו הכוונה של להשפיע, נמשך האור האלוקי, אור החכמה והתענוג.

בכל אדם יש צד מ"ה וצד ב"ן שהם החלק של עולם התיקון ועולם השבירה

והנה ענין זה של חכמה וחסדים, שהוא המוחין העליונים, המופיעים תמיד עם לבוש החסדים, הוא בחינת הפסוק 'אדם ובהמה תושיע ה'', כי לאדם יש ב' חלקים, צד מ"ה וצד ב"ן, פירוש כי כל אדם ישנו בו את חלק האדם שבו, שהוא החלק המתוקן והשלם החפץ רק בדביקות אלוקית. וחלק זה מבין ומשיג את רוממות הקשר של הנברא עם הבורא. זהו החלק הדבוק באור החסדים, שהוא המקום בנשמה שנאמר עליה 'לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה'. מצד חלק זה האדם נמשך אחרי האמונה והקדושה כמו מעין הנמשך. מצד שני יש לאדם את הצד ב"ן המבואר בתלמוד עשר הספירות, שענינו החלק השבור, שהוא חלקי הרצון שבאדם הזקוקים להרגשת הנאה, ומפאת השימוש הלא נכון שנעשה עמם בעולם הנקודים, הם נפלו ונשברו, שפירושו של דבר שהם אינם ראויים לקבל מהאור האלוקי וצריך לתקנם. וזהו חלק הבהמה שבאדם שרצונה בתענוג האור, בדומה לבהמה גשמית. שרוח הבהמה יורדת למטה, ש'למטה' ברוחניות הכוונה שכל חפצו ישעו הוא רק לקבל ולא להשפיע, שעל שם זה אדם מגושם נקרא אדם בהמי, אבל כיון שסוף דבר השי"ת רוצה שהנבראים יקבלו את אור התענוג. ע"כ חלק הב"ן שבאדם, היינו חלק הבהמה, הוא חלק קדוש, אלא שצריכים לזככו ולתקנו ולהעלותו לבחינת אדם. וידוע שב"ן בגמט' בהמה, כי ב"ן הוא שם הוי"ה שבמילוי ההין שבגמטריא ב"ן, ששם זה שלט בעולם הנקודים ששם קרה מקרה השבירה. וזהו 'אדם ובהמה תושיע ה''.

חלק הבהמה הוא המושך את אור החכמה וחלק האדם את אור החסדים

כי חלק האדם הוא חפץ באור החסדים והדביקות ואינו רוצה לקבל כלום. וחלק הבהמה שבאדם הם חלקי הרצון שזקוקים לאור החכמה והתענוג, וע"י חיבור 'אדם ובהמה' ממילא נעשה ענין 'תושיע ה'' שמתגלת ישועתו יתברך בגילוי אור פניו. ובאופן כללי זהו סוד הקרבנות שבאים מהבמה, שהוא סוד תיקון חלק הבהמה החפץ רק בתענוג בלי דביקות, וצריך לחברו עם צד מ"ה שהוא חלק האדם. וע"כ מ"ה, שהוא מילוי אלפי"ן של שם הוי"ה בגימטריא אדם. וא"כ מ"ה וב"ן הוא אד"ם ובהמ"ה, ובכל המשכת מוחין מתאחדים לאחד אדם ובהמה חכמה וחסדים. ואולי אפש"ל שזה הרמז במה שמובא, שקודם הפסח קשרו ישראל את קרבן פסח לרגלי המטה, שהרמז בזה שקרבן הפסח רומז על בחי' הבהמה, ומטה הוא רומז על בחינת אדם, שמטה הוא רומז על פני אדם, כמו שנאמר על יעקב אבינו, בחיר שבאבות, שנשתבח בזה 'שמטתו שלמה'. הרי שהמטה רומזת על שלמות בחי' אדם, ושמה ניכר עיקר מעלת האדם כמובן מאליו. ובזה שקשרו בהמה למטה הוא רומז לחיבור, בחי' בהמה עם בחינת אדם, שהוא השורש שיוכל להמשך המוחין העליונים בליל הסדר. והנה על זה מורה ענין 'קרבן פסח'. פסח ידוע שרומז על שפסח על הפתח כשהרג בכורי מצרים. וענין הפסיחה והדילוג הוא רומז על הכח של העליה מעל טבע הבהמיות שרוצה לקבל רק לעצמו, אלא פסח ודילג מבחי' הבהמיות ונתחברה הבהמיות לצורת אדם. ושורש ענין זה בשבת הגדול. שבת שלום לכולם.

בוודאי גם אתה מעונין לקיים מנהג ישראל הנפסק בשולחן ערוך שיש לתת ''קמחא דפסחא'' לעניים בערב חג הפסח. **ובמשנה ברורה כתב:** ''ושיעור הנתינה צריך כל אחד לפי ממונו ואלה המשתמטים עצמם מלתן קמח עניים יש עוון בידם והנה ידוע שעיני העניים נשואות לזה...''

ניתן להעביר מעות ''קמחא דפסחא'' לתלמידי חכמים העמלים בתורת בעל הסולם זיע"א ע"י ר' דניאל שוסטר **בפלאפון:** 0527691449 או ישירות **לחשבון הבנק:** בנק לאומי, סניף 911, חשבון 3923769.

בברכת פסח כשר ושמח לכולם

למעונינים – ניתן לתרום ולקבל קבלה עם סעיף 46